

[Hans Hansen (Rørby).]

slag en Række praktiske Problemer af største Rækkevidde, der slet ikke er besvaret og heller ikke er forsøgt besvaret i den højtærede Statsministers Forelæggelsestale, hvis Formaal tilsyneladende udelukkende var at vække en Panikstemning, som kunde tvinge Rigsdagen til at gennemføre Lovforslaget uden virkelig Undersøgelse eller Drøftelse forud.

Forslaget kræver, at Rigsdagen skal fastlægge Arbejdsvilkaarene for et Aar ud i Fremtiden. Vi kan ikke se rettere end, at Rigsdagen derved ogsaa paatager sig Ansvaret for, at der kan komme Arbejde i Gang paa disse Vilkaar. Hvad agter Regeringen og Rigsdagen at foretage sig, for at dette kan ske? Paa den anden Side garanterer jo Rigsdagen ogsaa for, at de nu fastlagte Arbejdsvilkaar vil vedblive at være tilfredsstillende for Arbejderne i det kommende Aar. Regeringen og Rigsdagen maa altsaa allerede nu afgive Løfte om, at der ikke fremkaldes en Prisudvikling, der i væsentlig Grad formindsker den nominelle Arbejdsløns Købeevne.

Er Regeringen rede til at give et saadant Løfte, der selvfølgelig er dobbelt nødvendigt, naar man fratager Arbejderne deres Strejkeret, som er deres sidste Middel i Lønkampen? Det forekommer os, at Regeringen og Rigsdagen ikke kan gennemføre denne Lov uden samtidig klart at erkende, at man overfor begge Parter og overfor Samfundet paadrager sig Ansvaret for den videre Udvikling af Forholdene, for at den ikke kommer nogen til Skade.

Det er i øvrigt i denne Forbindelse interessant at sammenligne dette Lovforslag med Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed, som man særlig fra socialdemokratisk Side har angrebet Retsforbundet saa stærkt for. Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed vilde dog kun sikre den enkelte Ret til uhindret at arbejde paa de Vilkaar, han selv fandt tilfredsstillende, medens det her foreliggende Lovforslag kommanderer det danske Folk, Arbejdere og Arbejdsgivere, i Arbejde paa Vilkaar, Staten fastsætter. Der kan optages en interessant Diskussion om, hvilken af disse to Love der i egentlig Forstand kan kaldes for Tugthus- eller Tvangsarbejdslov.

Er Lovforslaget et Udtryk for, at Regeringen erkender, at de store Organisationer ikke formaar at fyldestgøre deres Opgave, men har skiftet Karakter og er blevet samfundsfjendtlige Dannelser, der maa bekæmpes ad Lovgivnings Vej, eller er det et Udtryk for Frygt for, at en Kon-

flikt vil betyde en saadan Opløsning af f. Eks. De samvirkende Fagforbund, at denne Organisation ikke kan forhindre en Standsning af Landbrugseksporten, hvorved Konflikten jo ganske vilde skifte Karakter?

Vi skal ikke spørge om, hvem der har Skylden for Konflikten, udtalte den højtærede Statsminister, der skal handles! Der kunde dog maaske være Grund til at paapege, at Skylden efter vor Mening ligger i det Skatte- og Monopolssystem, som Regeringen har skabt og tolererer, og som Rigsdagen har vedtaget. Statsministeren udtalte, at Skylden laa i Kronens Svingninger og var Udslag af et slet Samfundssystem, og heri er vi fuldkommen enige med den højtærede Statsminister. Men hvilke Handlinger tænker Ministeren paa, hvad ligger der bagved? Hvad skal der ske med Kronen i Fremtiden? Er Kronefaldet i Dag maaske et Udtryk for, hvad der sker i de hemmelige Forhandlinger? Hvad skal der kobles til?

Det ligger klart i de Udtalelser, som er fremsat af de ærede Medlemmer Hr. Krag og Hr. Christmas Møller, at man forsøger en Forhandling paa Grundlag af dette Lovforslag. Hvordan skal Handlingen ske, hvordan kan en Lov som denne føres ud i Livet? Det tror jeg er et meget stort Spørgsmaal.

At man kan vedtage Loven, er sikkert. Man har vist saa mange Gange, at man kan vedtage en Lov af en saadan Art, men man kan formentlig ikke ved en Lov tvinge Folk til at gaa i Arbejde paa Vilkaar, de ikke selv ønsker at arbejde under. Lovforslaget maa snarere opfattes som et Slags Forbud mod Fagforeninger, baade Arbejdsgivernes og Arbejdernes. Man kan naturligvis ikke tvinge Folk i Arbejde, men man kan maaske tvinge dem ud af Fagforeningerne.

Et helt andet Spørgsmaal melder sig, naar dette Lovforslag er forelagt, et Spørgsmaal, som den højtærede Statsminister har udtalt sig om for ganske nylig til Bladet „Politiken“, nemlig om Statsbeskyttelse for Parterne under Konflikt, hvad ogsaa Ordføreren for det socialdemokratiske Parti var inde paa, nemlig gennem Valutacentralen. Den Lov, som vi vedtog for nogle faa Dage siden om Vinterhjælp, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller omtalte, indeholdt en Bestemmelse, der vel ikke kunde være anderledes, om, at naar Arbejdere deltager i Konflikt, har de ikke Adgang til Vinterhjælp ifølge Loven. Naar vi nu har opretholdt et System med Beskyttelse for Industrien, og Industrien da nægter at fyldestgøre den Opgave, den har